

ŚLĄSKI TEATR TAŃCA
i BARYSHNIKOV PRODUCTION
prezentują

WHITE OAK DANCE PROJECT

zespół

MIKHAILA BARYSHNIKOVA

PROGRAM

KRAKÓW

CHORZÓW

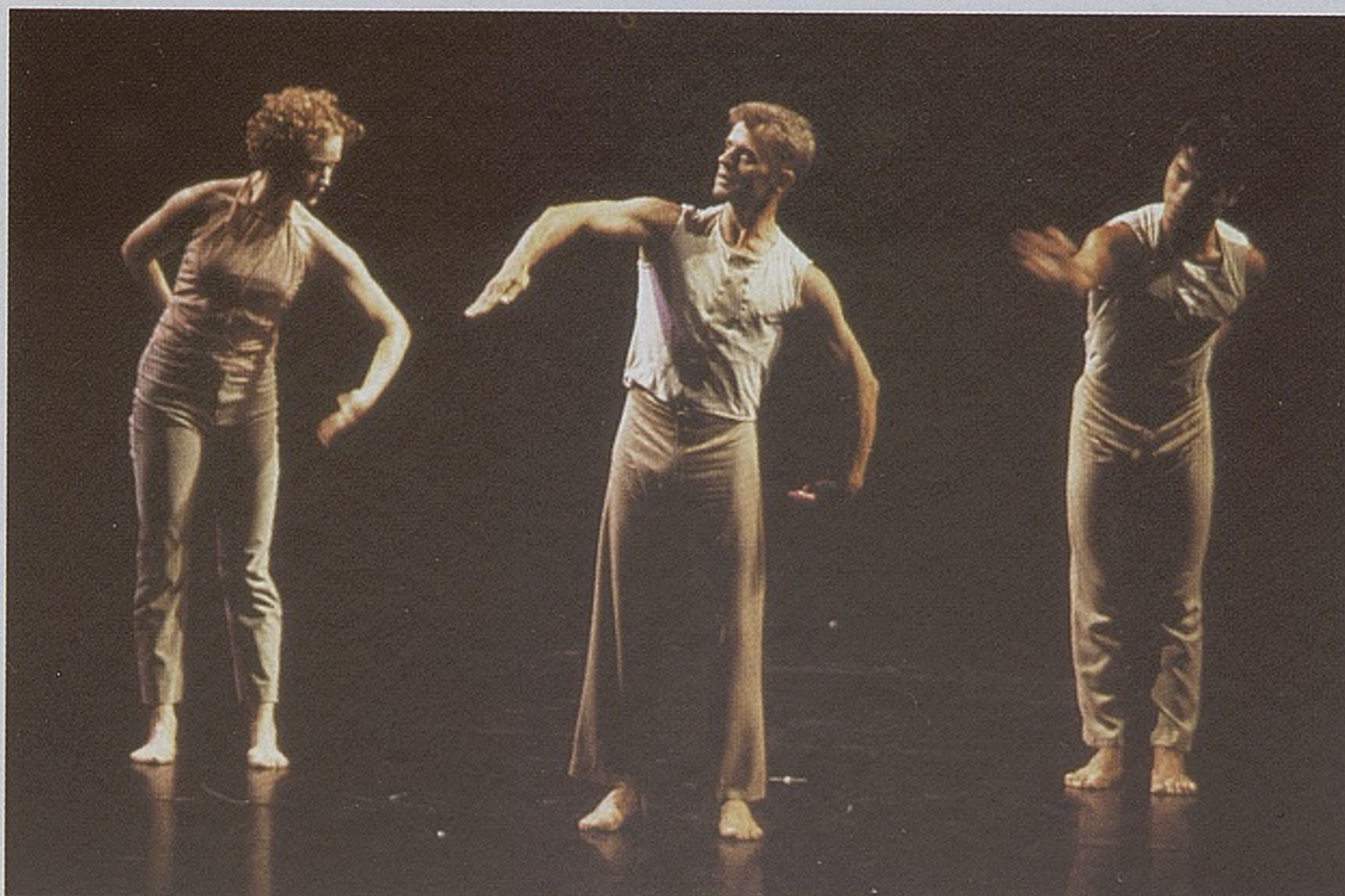
WARSZAWA

Raquel Aedo
Emily Coates
Rosalynde LeBlanc

Raquel Aedo
Mikhail Baryshnikov

Emily Coates
Mikhail Baryshnikov
Michael Lomeka

ŚLĄSKI TEATR TAŃCA

we współpracy z

BARYSHNIKOV PRODUCTIONS

przedstawia

**WHITE OAK
DANCE PROJECT**

Choreografia

**Lucinda Childs David Gordon Deborah Hay
John Jasperse Mark Morris**

Tancerze

**Raquel Aedo Mikhail Baryshnikov Emily Coates
Rosalynde LeBlanc Michael Lomeka
Emmanuèle Phuon Keith Sabado**

Muzycy

Alberto Parrini Pedja Muzijevic

Główny Menedżer, Baryshnikov Productions
Christina L. Sterner

WHITE OAK DANCE PROJECT

CHOREOGRAFOWIE

LUCINDA CHILDS, rozpoczęła swoją karierę w 1963 r. jako choreograf i tancerka w Judson Dance Theatre w Nowym Yorku. Po stworzeniu własnej grupy tańca (1973r.) Childs współpracowała z Robertem Wilsonem i Philipem Glass nad choreografią opery pt. „Einstein na plaży”, biorąc w niej udział również jako tancerka (1976, 1984, 1992). Od 1979 Childs stworzyła, wspólnie z licznymi kompozytorami i scenografami, serię wielkich, pełnowymiarowych produkcji, między innymi „Taniec” (1979), z Philipem Glass i Sol LeWitt; czy „Dostępne światło” (1983), z Johnem Adamsem i Frankiem Gehry. Od 1981 r. Childs otrzymała również wiele zamówień od czołowych grup baletowych, takich jak: Paris Opera Ballet, Bayersches Staatsballett, Martha Graham Dance Company i Les Ballets de Monte Carlo. Ponadto, wraz z Luc Bondy, pracowała nad produkcją przedstawień operowych: „Salome” (1992–95), „Reigen” (1993–94), „Don Carlos” (1996) i „Macbeth” (1999). W październiku 1995 r. dla La Monnaie w Brukseli wyreżyserowała swoją pierwszą operę pt. „Zaode”. W 1979 r. Childs została członkiem towarzystwa Guggenheima, a w 1996 została uhonorowana Officier dans L’Orde des Arts et des Lettres, jednym z najwyższych odznaczeń francuskiego rządu, przyznawanym za wybitny wkład w sztukę.

DAVID GORDON: ARTYSTA SCENICZNY / JAMES WARING, YVONNE RAINER COMPANIES. ZAŁOŻYCIEL / JUDSON CHURCH PERFORMANCES. WSPÓŁZAŁOŻYCIEL / THE GRAND UNION. DYREKTOR / THE PICK UP PERFORMANCE COMPANY (Powołano 1971 / od 1978 jako organizacja not-for-profit.) GUGGENHEIM FELLOW (1981, 1987.) UCZESTNIK / CHAIR / NEA DANCE PROGRAM. wideo: PBS GREAT PERFORMANCES, KTCA ALIVE TV, BBC / CHANNEL4 / GREAT BRITAIN. Taniec: AMERICAN BALLET THEATER, DANCE THEATER OF HARLEM, WHITE OAK DANCE PROJECT. Teatr: THE MYSTERIES AND WHAT’S SO FUNNY? SCENARIUSZ / REŻYSERIA / 1992 / BESSIE / OBIE NAGRODY / PUBLISHED IN GROVE NEW AMERICAN THEATER / WYDANO: MICHAEL FEINGOLD. THE FAMILY BUSINESS, SCENARIUSZ / REŻYSERIA W / AIN GORDON / 1994 OBIE / SHLEMIEL THE FIRST, REŻYSERIA / CHOREOGRAFIA 1995 / A.R.T. / A.M.T.F. / A.C.T. (1996.) 1997 DRAMALOGUE ZWYCIĘZCA / REŻYSERIA / CHOREOGRAFIA / L.A. GEFFEN PLAYHOUSE. PEW / TCG NATIONAL THEATRE ARTIST RESIDENCY GRANT 1995. THE FIREBUGS, REŻYSERIA / CHOREOGRAFIA 1995 / GUTHRIE THEATER. NATIONAL DANCE RESIDENCY PROJECT GRANT 1996. THE FIRST PICTURE SHOW, SCENARIUSZ W / AIN GORDON / NA ZAMÓWIENIE MARK TAPER FORUM / A.C.T., REŻYSERIA / CHOREOGRAFIA / 1999. AUTOBIOGRAPHY OF A LIAR / NA ZAMÓWIENIE / DANSPACE / 1999. PAST / FORWARD / SCENARIUSZ / REŻYSERIA / WHITE OAK DANCE PROJECT / NA ZAMÓWIENIE / 2000. FAMILY\$DEATH@ART.COMedy / NA ZAMÓWIENIE / DANSPACE / 2001. Obecnie pracuje nad PRIVATE LIVES OF DANCERS / PART ONE (Danspace / Jan / 2002.), adaptacja HE WHO GETS SLAPPED / w / dramaturg James Lewis (Theatre for a New Audience / spring 2003) / THE CHAIRS (BAM / fall 2003) z okazji obchodów 25-lecia the Pick Up Co., dziesięciolecia pracy Ain Gordon jako dyrektora oraz czterdziestej rocznicy ślubu i wspólnej pracy z Valda Setterfield.

DEBORAH HAY, urodziła się w Brooklynie w 1941 r., tam też dorastała tańcząc. Była jednym z pierwszych członków Judson Dance Theatre. W 1964 r. tworzyła dla Merce Cunningham Dance Company. W 1970 wyjechała z Nowego Yorku by mieszkać we wspólnocie w Vermont. Rok później urodziła córkę Savannah. Od tego momentu Deborah rozpoczęła codzienne, surowe ćwiczenia, które ciągle inspirują ją jako ucznia, nauczyciela, tancerkę. W 1976 r. przeprowadziła się do Austin w Texasie. Od roku 1980 do 1996 prowadziła piętnaście, odbywających się każdego roku, czteromiesięcznych warsztatów, kończących się przedstawieniami dla publiczności. Spektakle te stały się materiałem do stworzenia jej solowego repertuaru. Jej książka pt. „Owieczka na ołtarzu: Historia Tańca”, wydana przez Duke University Press w 1994 r., jest dokumentacją tego unikalnego procesu twórczego. Jej kolejna, trzecia już książka „Moje ciało. Buddyzm” została niedawno opublikowana przez Welseyan University Press. Od 1996 Hay jest członkiem towarzystwa Guggenheima i wielu innych instytucji dotujących Artystyczne Stowarzyszenia Choreografów. Jest również laureatem nagrody Rockefeller Foundation Bellagio Fellowship, którą otrzymała w roku 1996. W roku 1999 natomiast otrzymała nagrodę National Dance Project Touring Grant od New England Foundation for Arts. Stale podróżuje zarówno w roli nauczyciela, jak i artysty solowego.

JOHN JASPERSE, choreograf, mieszka i pracuje w Nowym Yorku od roku 1985, kiedy to ukończył Sarah Lawrence College. Jego prace prezentowane są na festiwalach w Stanach Zjednoczonych, Brazylii, Izraelu, Japonii i w Europie. W 1999 r. Jasperse został uhonorowany nagrodą im. Doris Duke’a, w 1998 r. został członkiem fundacji Guggenheima. W 1997 r. otrzymał nagrodę Mouson od Kunstlerhaus Mousonturm we Frankfurcie (Niemcy), a w 1996 r. trzy nagrody Rencontres Internationales Choreographiques de Bagnolet. W tym samym roku został laureatem Międzynarodowego Konkursu Tańca im. Suzanne Dellal w Tel Awiwie (Izrael). Tam też, w roku 2000 rozpoczął współpracę nowym projektem z Batsheva Dance Company.

MARK MORRIS, urodził się 29 sierpnia 1956 r. w Seattle w stanie Washington. W 1980 roku założył Mark Morris Dance Group i od tej pory stworzył dla niej ponad 100 prac, będąc równocześnie twórcą choreografii dla San Francisco Ballet, Paris Opera Ballet, American Ballet Theatre. Od 1988 do 1991 r. był dyrektorem artystycznym Theatre Royal de la Monnaie w Brukseli, Państwowej Opery w Belgii. W tym czasie stworzył 12 nowych dzieł, między innymi: „L’Allegro, il Penseroso ed il Moderato”, „Dido i Aeneas”, „Twardy Orzech” (inspirowana komiksową wersją „Dziadka do orzechów”) i wraz z Mikhailem Baryshnikovem założył White Oak Dance Project. Pracował dla opery; ostatnio przy reżyserii i choreografii opery Rameau pt. „Platee” dla Royal Opera w Covent Garden (1997). Przedstawienie to miało swoją premierę w New York City Opera w kwietniu 2000 w Lincoln Center. Od 1991 r. Morris jest członkiem fundacji im. MacArthur’a. Morris i the Dance Group byli bohaterami kilku programów telewizyjnych, między innymi: brytyjskiego South Bank Show i amerykańskiego PBS Dance. The Dance Group ukończyła również ostatnio dwa projekty filmowe. Pierwszym z nich jest „Falling Down Stairs” będący uwieńczeniem współpracy z wiolonczelistą Yo-Yo Ma, utwór zawierający fragmenty Trzeciej Suty Bacha na wiolonczelę. Drugi to filmowa wersja „Dido i Aeneas” Morrisa. Brytyjska premiera przedstawienia „L’Allegro, il Penseroso ed il Moderato” z towarzyszeniem Brytyjskiej Opery Narodowej przyniosła zespołowi w 1997r. nagrodę im. Laurence’a Oliviera dla Najlepszej Nowej Produkcji w dziedzinie tańca. Niedawno The Dance Group otworzyła Centrum Tańca im. Marka Morrisa w Brooklynie, w Nowym Yorku.

WHITE OAK DANCE PROJECT

TANCERZE

RAQUEL AEDO, urodziła się w Miami na Florydzie, gdzie trenowała z Gerri Karuncho i kontynuowała naukę w The New World School of the Arts. Występowała z Ballet Theater of Miami oraz z The Frederic Bratcher Contemporary Dance Company. Od momentu przyjazdu do Nowego Jorku (1991r.) pobierała nauki w Merce Cunningham Studio, a w latach 1992–1994 uczestniczyła w tournèe grupy Douglas Dunn and Dancers. W 1994 r. dołączyła do White Oak Dance Project.

MIKHAIL BARYSHNIKOV, jego rodzina pochodzi z Rosji, on natomiast urodził się na Łotwie, w Rydze. Tam też rozpoczął studia baletowe. Po kilku latach został przyjęty do Szkoły Waganowa w Leningradzie, gdzie studiował u światowej sławy nauczyciela Aleksandra Pushkina. W wieku 18 lat wstąpił jako solista do Baletu Kirowa. Z tą właśnie grupą występował w latach 1968 – 1974, do momentu opuszczenia Rosji. W latach 1974 – 1979 tańczył z zespołami baletowymi na całym świecie. Był solistą the New York City Ballet (1979– 80), zaś od roku 1980 do 1989 pracował jako dyrektor artystyczny American Ballet Theatre. W 1990 r. wraz z Markiem Morrisem, Baryshnikov założył White Oak Dance Project. W 1997 r. uhonorowano go nagrodą New York Dance and Performance Award (Bessie). W 2000 r. został również laureatem the Kennedy Center Honor oraz the National Medal of Arts.

EMILY COATES, studiowała w the Pittsburgh Ballet Theater School oraz w the School of American Ballet. W 1992 r. otrzymała the SAB Mae L. Wien Award – nagrodę dla najbardziej obiecującej tancerki. Została też zaproszona do współpracy z the New York City Ballet, gdzie powierzono jej znaczące role w spektaklach George'a Balanchine'a, Jerome'a Robbinsa, Petera Martinsa i Angelin Preljocaj. W 1998 r. rozpoczęła studia w the Merce Cunningham School i przyłączyła się do White Oak Dance Project. Jest to jej trzeci sezon współpracy z zespołem.

ROSALYNDE LEBLANC, urodziła się w Baltimore, Maryland. Tam, w Peabody Preparatory, rozpoczęła swoją przygodę z tańcem. W 1994 r. otrzymała tytuł naukowy BFA w dziedzinie tańca na the State University of New York. W 1993 r. LeBlanc rozpoczęła profesjonalną karierę, tańcząc z Billem T. Jonesem w duecie Shared Distance. Kontynuowała współpracę z Billem T. Jonesem/Arnie Zane Dance Company aż do roku 1999, by w październiku tego samego roku dołączyć do White Oak Dance Project. Obecnie studiuje taniec z Christine Wright, głos zaś kształci pod kierunkiem Ridley Chauvin.

MICHAEL LOMEKA, urodził się na Filipinach. Karierę taneczną rozpoczął na wyspie Guam pod kierunkiem Teri Knapp. Został przyjęty do Juilliard School kierowanej przez Benjamina Harkarkarvy, gdzie występował w przedstawieniach Jose Limona, Agnes de Mille i Paula Taylora. Po skończeniu szkoły przyłączył się do istniejącego na Broadwayu zespołu The King and I, brał też udział w broadwayowskiej produkcji A Christmas Carol, opracowanej choreograficznie przez Susan Stroman. Lomeka uczestniczył w tournèe grupy White Oak Dance Project w 1998 r., a następnie powrócił do zespołu jesienią następnego roku.

EMMANUELE PHUON, jest z pochodzenia pół-Francuzką, pół-Kambodżanką. Wychowała się w Azji, gdzie studiowała tradycyjny taniec kambodżański oraz balet. W Nowym Yorku tańczyła z the Elisa Monte Dance Company (1989–94), a także z the Kevin Wynn Collection, Buglisi / Foreman Dance. Uczestniczyła też w produkcji Orfeo przygotowywanej przez Marthę Clarke dla the New York City Opera. Do White Oak Dance Project dołączyła w 1995 r.

KEITH SABADO, urodził się w Seattle, w stanie Washington. Po przeprowadzce do Nowego Yorku w 1978 r. współpracował z kilkoma zespołami tańca współczesnego, m.in. Pearl Lang, Pauline Koner, Hannah Kahn, Jim Self i Rosalind Newman. W latach 1984–94 był członkiem the Mark Morris Dance Group, a w 1988 r. został laureatem New York Dance and Performance Award (Bessie). W latach 1994–97 występował z White Oak Dance Project. Tańczył także rolę Klinghoffera w operze Peter'a Sellars'a i John'a Adams'a 'Śmierć Klinghoffera'. Uczestniczył w produkcji Orfeo przygotowanej przez the NYC Opera, reżyserowanej przez Marthę Clarke. Ostatnio był członkiem zespołu the Lucinda Childs Dance Company, z którym współpracował podczas jubileuszowego 25. o roku jego istnienia.

MUZYCY

PEDJA MUZIJEVIC (pianista) podróżował po wschodniej i zachodniej Europie, Wielkiej Brytanii, Kanadzie, Ameryce Południowej, Japonii i Stanach Zjednoczonych. Do najważniejszych osiągnięć ostatniego sezonu można zaliczyć jego występy z Residentie Orkest w Hadze, Filharmonią Drezdeńską, Boston Pops, Orkiestrą Shinsei Nihon z Tokyo, Orkiestrą Symfoniczną SODRE w Montevideo i Boston Symphony Chamber Players. Koncertował na festiwalach w Aldeburgh'u w Wielkiej Brytanii, The Frick Collection w Nowym Yorku i w Teatro Municipal w Santiago de Chile. Po raz pierwszy Muzijevic zaprezentował swój recital w Alice Tully Hall w Nowym Yorku jako laureat nagrody im. Williama Petchek przyznanej mu przez Julliard School. Uczestniczył również w festiwalach: Mostly Mozart, Tanglewood, Newport, Aix-en-Provence, San Miguel de Allende, Merano, festiwalu w Dubrowniku i festiwalu w Bratysławie.

ALBERTO PARRINI (wiolonczelista) pochodzi z Padwy we Włoszech. Jest solistą zespołów kameralnych i orkiestr na terenie USA, Meksyku, Europy i Azji. Debiutował jako solista z Orkiestrą Bartolomeo Bruni w Cuneo i Manta, we Włoszech. Występował na wielu festiwalach, m.in.: Taos, Tanglewood, Evian i Piatagorsky Seminar. Parrini otrzymał pierwszą nagrodę w Konkursie Forli i Genoa, był także laureatem nagrody na Międzynarodowym Konkursie im. Irvinga M. Klein w roku 1996. Był pierwszym wiolonczelistą Orkiestry Kameralnej Prometheus, Orkiestry Julliard, Orkiestry Symfonicznej Instytutu Muzyki w Curtis. Prowadził także zajęcia w ramach Amerykańskiego Festiwalu Sztuki w Huston. Parrini rozpoczął naukę gry na wiolonczeli w wieku 8 lat. Otrzymał dyplom Międzynarodowego Konserwatorium im. Castelfranco Veneto we Włoszech. Jest absolwentem Instytutu Muzycznego w Curtis, otrzymał także stopień naukowy w dziedzinie muzyki w Julliard School.

WHITE OAK DANCE PROJECT

OBSŁUGA PRODUKCJI

Dyrektor produkcji Greg Rowland
Kierownik oświetlenia Les Dickert
Kierownik sceny Lisa Porter
Menedżer firmy Bobby Driggers
Garderobiana Deanna Berg
Asystent produkcji Ann-Marie Brady
Inżynier dźwięku Andy Russ
Stażysta produkcji Aleksandra Baryshnikov
Fizykoterapeuta Sandra Foschi, P.T.

ADMINISTRACJA

Asystent Dyrektora Generalnego Huong Hoang
Sekretarka Nicole Cousineau

PODZIĘKOWANIA

Fundacja Tańca Baryshnikova (The Baryshnikov Dance Foundation) wspierana jest głównie przez Howard Gilman Foundation. Nasze najserdeczniejsze podziękowania dla Natalie Moody i cudownych ludzi w The Howard Gilman Foundation.

Nowe prace stworzone przez Davida Gordona, Deborahę Hay, Johna Jasperse i Marka Morrisa zostały zamówione przez Baryshnikov Dance Foundation dla White Oak Dance Project.

Fundusze na realizację utworu „See Through Knot „ zawdzięczamy Jamsowi H. Duffy, który przekazał je dla upamiętnienia swojej żony – Marthy Duffy.

Kostiumy do choreografii „Whizz” zostały wykonane przez Carelli Costumes Inc.

Kostiumy do choreografii Peccadillos wykonane przez Werner Kulovits i Euro Co.

Ponadto, jak zawsze, podziękowania dla Arthura i Barbary Mattera.

Księgowość: Bruce Nadell, Padell Nadell Fine & Weinberger

Podróże: Ilene Furgang Travel Service

Konsultacje ortopedyczne: William G. Hamilton M.D.

„*Concerto for harpsichord and strings*” (Koncert na klawesyn i smyczki) Henryka Mikołaja Góreckiego wykorzystano za zgodą G. Schirmer, Inc., przedstawiciela J&W Chester/Hansen London Ltd./ASCAP na Stany Zjednoczone, właściciela praw autorskich i wydawcy/

Muzykę Eryka Satie wykorzystano za zgodą G. Schirmer, Inc.

GŁÓWNI SPONSORZY:

SPONSORZY:

Mercedes-Benz

Holiday Inn®
WARSZAWA

HOTEL „WARSZAWA” W KATOWICACH

PATRONAT MEDIALNY:

Radio **zet**

 gazeta
WYBORCZA

wprost

PROJEKT GRAFICZNY I DTP:
CENTRUM USŁUG DRUKARSKICH H. MILER
TEL. (032) 2413 024